

че прѣдадохъ крѣвь неповинна. Я тѣ рѣкоха: Намъ цю (ни е?) глѣдай ты. И като хвърли сребреницы-ты въ храма, излѣзе, и отиде та са обѣси. Я първосвященницы-ти зѣха сребреницы-ты, и рѣкоха: Не е простено да гы тѣримъ въ храма-та каса; понеже сж цѣна на крѣвь. И като са съвѣтѣваха, кѣпиха съ тѣхъ нива-та грънчарска, за погребѣваніе на странны, За това са нарече онѣзи нива крѣвна нива и до днесъ. Тогази са испълни речено-то отъ Іериміа пророка, който казва: „И зѣха тридесетъ-тѣ сребреницы, цѣна-та на оцѣнненныа, когото оцѣниха отъ сынове-ты Израилевы, и дадохъ гы за грънчарска-та нива, спорѣдъ както ми Господь заповѣда.., Я Исуса застава прѣдъ управителя; и попыта го управитель-тъ, и казваше: Ты ли си царь-тъ на Іудей-ты? Я Исусъ мѣ рече: Ты казваши. И когато го обвиняваха първосвященницы-ти и старѣйшины-ты, нищо не отвѣщаваше: Тогази мѣ казва Пилатъ: Не чѣеши ли колко свидѣлствуватъ на вѣрхъ тебе? И не мѣ отговори на нищо ни една рѣчь; така цю управитель-тъ са много чѣдаше. Я на празникъ-тъ имаше обычай управитель-тъ да пѣца на народа єдного отъ запрены-ты, когото бы поискали. Я имаха тогази прочѣтъ нѣкого си запрѣнъ на имя Варавва. И тѣй като бѣха събрани, рече имъ Пилатъ: кого искате да ви пѣснѣ? Варавва ли, или Исуса, нарицаемаго Христа? Понеже знааше че отъ зависть го прѣдадохъ. И

когато сѣдаше той на сѣдейскыа прѣстолъ, проводи до него жена мѣ и казваше: Да не стрѣлаши нищо на тогоу праведника; защото много пострадахъ днесъ на-сѣнѣ за него. Я първосвященницы-ти и старѣйшины-ты нагласиха народъ-тъ да испросатъ Варавва, а Исуса да погѣватъ. Отговори управитель-тъ и рече имъ: Кого искате отъ двамъ-та да ви пѣснѣ? Я тѣ рѣкоха: Варавва. Казва имъ Пилатъ: Но какъ да правъ Исуса, нарицаемаго Христа? Казватъ мѣ сички-ти: Да са распне. Я управитель-тъ каза: Чѣ какъ зло е сторилъ? Я тѣ много по вече выкаха, и казваха да са распне. И като видѣ Пилатъ че нищо не ползва, но повече мѣлава быва, зѣ вода, омы си рѣцѣ-ты прѣдъ народа, и казваше: Неповиненъ съмъ азъ отъ крѣвь-та на тогоу праведника; вы да видите. И отговори сичкий народъ и рече: Негова-та крѣвь на насъ (да бѣде), и на чада-та наши. Тогази имъ пусна Варавва; а Исуса ви, и прѣдаде (го) на распатіе. Тогази войни-ти управителиви, оттеглиха Исуса въ прѣторіа-та, и събраха на вѣрхъ него сичкыа полкъ. И съблѣкоха го та го облѣкоха въ єдна червена дълга дрѣха. И сплетоха вѣнецъ отъ тѣрніе, та го наложиха на глава-та мѣ, и трѣсть въ десница-та мѣ; и колѣннича прѣдъ него, та мѣ са порѣгваха и казваха: Радѣйсѣ, Царю Іудейскый. И като го заплѣоха, зѣха трѣсть-та, и удраха го по глава-та. И като мѣ са порѣ-

гаха,